

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 februarie 2021

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Bargan Iurii xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.11.2019 - 23.12.2019;

Instanța de apel: 07.02.2020 - 26.05.2020;

Instanța de recurs: 17.09.2020 - 09.02.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 23 decembrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bargan Iurii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 26 februarie 2017, aproximativ ora 14:00, Bargan Iurii fiind sub influența alcoolului și aflându-se în casa concubinei sale Chicu Irina, situată în xxxxx, xxxxx, în timpul unei certii cu fratele acesteia, Lupu Viorel, având scopul de a-i cauza ultimului leziuni corporale, intenționat i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și cu o coadă de la topor peste diferite părți ale corpului și ale capului, cauzându-i astfel leziuni

corporale sub formă de trauma craniocerebrală cu excoriație pe partea piloasă a capului pe dreapta, fractura liniară a bolții și bazei craniului pe dreapta și contuzia cerebrală în urma cărora la 28 februarie 2018 a decedat, și care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201812D0188 din 09 octombrie 2018, au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent, cu aproximativ 1-3 zile până la deces și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și se află în legătură cauzală cu decesul.

Acțiunile inculpatului Bargan Iurii au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul lui Bargan Iurii în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei pentru efectuarea expertizei și în sumă de 26 496,24 lei suportate pentru cheltuielile de extrădare.

3.1. În argumentarea apelului, procurorul a invocat, că potrivit calculelor anexate la expertiza judiciară, rezultă că suma totală este de 401 lei, iar conform calculelor expediate în adresa Procuraturii Călărăși de către Direcția Finanțe al Inspectoratului General al Poliției, cheltuielile pentru procedura de extrădare ce au fost suportate din contul bugetului de stat constituie suma de 26 496,24 lei, astfel consideră că prima instanță a omis să se pronunțe în privința cheltuielilor suportate din contul statului, deși certificatul anexat la cererea de chemare în judecată a fost contrasemnat de către procuror, acesta fiind corect și corespunzător originalului.

De asemenea, a indicat că respingerea acțiunii civile și respingerea dispunerii încasării cheltuielilor judiciare suportate din contul statului, contravine prevederilor art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, și art. 16 alin. (2) din Constituție.

Astfel, a conchis acuzarea că prima instanță neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Bargan Iurii.

4. Avocatul Melega Anastasia în numele inculpatului Bargan Iurii a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie inclusă în termenul pedepsei stabilite lui Bargan Iurii, perioada reținerii acestuia de pe teritoriul Federației Ruse din 09 mai 2019.

4.1. În argumentarea apelului, invocând prevederile art. 75 alin. (1), 76, 77 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 8 alin. (1), (2) CEDO, apărarea a menționat, că prima instanță, la calcularea termenului executării pedepsei, nu a luat în considerație că acesta urma a fi calculat din momentul reținerii inculpatului Bargan Iurii de pe teritoriul Federației Ruse din data de 09 mai 2019.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, a fost respins ca nefondat apelul apărării, admis apelul procurorului, casată parțial sentința

primei instanțe, în partea cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, a fost dispusă încasarea din contul lui Bargan Iurii în beneficiul statului, suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Bargan Iurii a săvârșit infracțiunea incriminată, împrejurări constatate din totalitatea probelor administrate în cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a precizat, că chiar dacă inculpatul Bargan Iurii a recunoscut vina, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, se dovedește prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 martie 2017 (f.d.4-6, vol.I); declarațiile succesului victimei Lupu Ecaterina (f.d.31-32, 182-183, vol.I); declarațiile martorului Scrob Vitalie (f.d.33-34, vol.I); declarațiile martorului Chicu Irina (f.d.36-37, vol.I); declarațiile martorului Movilă Veaceslav (f.d.28- 29, vol.I); declarațiile martorului Grițchii Andrei (f.d.81-82, vol.I); declarațiile martorului Nastas Nicolae (f.d.126-127, vol.I); raportul de expertiză judiciară nr. 201812D0188 din 09 octombrie 2018 (f.d.163-166, vol.I).

Astfel, instanța de apel a conchis, că aceste probe demonstrează cu certitudine că Bargan Iurii, a săvârșit infracțiunea incriminată, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate de către prima instanță în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, vătămarea intenționat gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

În opinia instanței de apel, deși procurorul a contestat sentința primei instanțe doar în partea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut că la aplicarea pedepsei inculpatului Bargan Iurii, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că reieșind din specificul cauzei, în privința inculpatului Bargan Iurii corect a fost aplicată de către prima instanță pedeapsa, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pentru un termen de 8 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Cu referire la solicitarea procurorului despre încasarea din contul lui Bargan Iurii, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201812D0188 din 09 octombrie 2018, în sumă de 320 lei, instanța de apel a menționat prevederile art. 229 alin. (1), (2) și (3), 227

alin. (1), (3), 143 Cod de procedură penală, precizând că prevederea alin. (3) art. 227 Cod de procedură penală, este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces, însă Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare urmează a fi suportate de către stat și nu de către inculpat.

În acest sens, instanța de apel a indicat, că întrucât alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, potrivit căruia plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar raportul de expertiză judiciară nr. 201812D0188 din 09 octombrie 2018 a fost efectuat după intrarea în vigoare a acestor prevederi legale, rezultă că este întemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Bargan Iurii, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201812D0188 din 09 octombrie 2018, în sumă de 320 lei.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Bargan Iurii a cheltuielilor suportate pentru extrădare în sumă de 26 496,24 lei, de asemenea instanța de apel a reiterat prevederile art. 227 alin. (2), concluzionând că cheltuielile suportate de stat pentru extrădare nu sunt prevăzute la art. 227 alin. (2) Cod procedură penală în calitate de cheltuieli judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Prin urmare, reținând prevederile art. 24 din Convenția europeană de extrădare, art. 535 Cod de procedură penală și art. 11 din Legea nr. 371 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală din 01 decembrie 2006, instanța de apel a conchis că cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului, și nu în sarcina inculpatului, din care motiv a apreciat ca fiind nefondată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Bargan Iurii în beneficiul statului a cheltuielilor pentru extrădare în sumă de 26 496,24 lei.

Totodată, instanța de apel a conchis că apelul apărătorului Melega Anastasia privind includerea în termenul executării pedepsei în privința lui Bargan Iurii, perioada reținerii acestuia și aflării sub arest din data de 09 mai 2019 când a fost reținut pe teritoriul Federației Ruse este nefondat, este nefondat, în contextul în care prin încheierea Judecătoria Strășeni (sediul Călărași) din 14 ianuarie 2020 s-a înlăturat eroarea admisă în partea dispozitivă a sentinței, prin înlocuirea sintagmei „01 noiembrie 2019”, cu sintagma „09 mai 2019” (f.d.45, vol.II).

6. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea soluționării cerințelor privind încasarea din contul inculpatului Bargan Iurii a

cheltuielilor judiciare cu privire la extrădare pentru rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat acuzatorul de stat evidențiază, că în contextul în care art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează expres că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor de fond privind respingerea încasării cheltuielilor suportate pentru extrădare, este neîntemeiată.

Astfel, susține că scopul avansării cheltuielilor judiciare de către stat este pentru necesitatea bunei desfășurări a procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

De asemenea, acuzarea invocă și modificările operate la Codul de procedură penală din data de 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2017, prin care a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, considerând că instanța de apel urma să aplice art. 3 din Codul de procedură penală, care prevede că la judecarea cauzei se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească, din care motiv conchide că cheltuielile judiciare suportate pentru extrădare, urmează a fi încasate din contul inculpatului Bargan Iurii.

Menționează, că inculpatul condamnat, urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece în lipsa săvârșirii infracțiunii și sustragerii de la prezentarea la organul de urmărire penală, aceste cheltuieli judiciare nu s-ar fi realizat, astfel că inculpatul urmează să suporte acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală.

Așadar, conchide acuzarea că cheltuielile de judecată suportate din contul statului în prezenta cauză penală de învinuire a lui Bargan Iurii în sumă de 26 496,24 lei, pentru extrădarea acestuia, urmează a fi încasate din contul inculpatului.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o

caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Așa fiind, din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului procurorului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel la caz stabilindu-se incidența temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate în speță, din contul inculpatului.

La acest segment instanța de recurs atestă, că acuzatorul de stat atât în fața primei instanțe, cât și în cererea de apel a invocat necesitatea încasării din contul inculpatului Bargan Iurii a cheltuielilor pentru extrădare, menționând că pentru tragerea la răspundere penală a acestuia, la 01 noiembrie 2019, inculpatul Bargan Iurii a fost extrădat din Federația Rusă în Republica Moldova, iar potrivit certificatului prezentat de către Direcția finanțe a Inspectoratului General al Poliției, pentru extrădarea acestuia au fost suportate cheltuieli din contul bugetului de stat în sumă de 26 496,24 lei, dintre care: diurna: 3 zile x 40 euro (conform HG nr. 10 din 05 ianuarie 2012) = 120 euro x 19,4381 (cursul valutar la data plecării) x 2 persoane = 4 665,14 lei; cazare: 2 zile (5 743,50 lei) x 2 persoane = 11 487 lei; cheltuieli de

transport: - bilete avia 3 996 lei x 2 persoane + 2 188 lei (bilet pentru extrădat) = 10 180 lei; transport public: aeroport-oraș-aeroport 82,05 lei x 2 persoane = 164,10 lei.

Contrar acestor argumente, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel nu a stabilit circumstanțe concrete ce ar justifica respingerea cererii procurorului cu privire la compensarea acestor cheltuieli din contul inculpatului, și reținând prevederile art. 227 alin. (2), 535 Cod de procedură penală, art. 11 din Legea nr. 371 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală din 01 decembrie 2006 și art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13 decembrie 1957, instanța ierarhic inferioară neîntemeiat a conchis că cheltuielile suportate de stat pentru extrădare nu sunt prevăzute la art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, ca fiind cheltuieli judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, din care motiv acestea urmează a fi suportate din contul statului.

În acest context, Colegiul lărgit consideră necesar de a menționa că, potrivit art. 227 alin. (2) pct. 5), (3) și art. 535 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate. Cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

Conform art. 11 alin. (1), 82 alin. (1) din Legea 371-XVI din 01 decembrie 2006, în vigoare din 02 februarie 2007, cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate, de regulă, de statul solicitat. Cheltuielile aferente procedurii de extrădare efectuate pe teritoriul său le suportă Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate.

Iar, art. 24 alin. (1) din Convenția europeană de extrădare din 13 decembrie 1957, în vigoare din 31 decembrie 1997, prevede că, cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți.

Prin urmare, cheltuielile de extrădare sunt catalogate ca judiciare, fiind suportate de Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate.

În același timp, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu

dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) - (3), 227, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, sau îl poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea acestuia.

Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Având în vedere prevederile legale citate supra, Colegiul penal lărgit conchide că la soluționarea cerinței acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare din contul inculpatului, instanța de apel nu a pătruns în esența prevederilor legale care se referă la modalitatea de compensare a acestora, apreciate în coroborare cu suportul probatoriu care confirmă existența cheltuielilor de extrădare, și anume procesul-verbal de reținere din 09 mai 2019 (f.d.44, vol.II) și certificatul nr. 34/5-659 din 03 decembrie 2019 eliberat de direcția finanțe a Inspectoratului General al Poliției, din care rezultă calculul desfășurat suportat pentru extrădarea inculpatului Bargan Iurii din Federația Rusă (f.d.49-50, vol.II).

În același context, instanța de recurs notează că prevederile art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, permit instanței de judecată analizarea și soluționarea în fiecare caz concret a chestiunilor privind compensarea cheltuielilor judiciare, iar concluzia instanței de apel de menținere a sentinței în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea sumei de 26 496,24 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru extrădare din contul inculpatului Bargan Iurii este pripită și nemotivată, prin ce a neglijat cerințele art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală.

Având la bază argumentele expuse supra, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și

examine în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală în privința lui Bargan Iurii xxxxx, în partea soluționării cerințelor procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare cu privire la extrădare, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 martie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor